

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

02/2020/HR

Žrtva Isusa Krista

Uvod:
U nasljedovanju naći sreću

Služba Božja:
Krist nas oslobađa!

Nauk Crkve:
Značenje žrtve Isusa Krista

Novoapostolska Crkva
International

U nasljedovanju naći sreću

Draga braćo i sestre,

naša je najveća želja da vječno budemo u zajedništvu s Bogom i međusobno. Isus Krist je stvorio pretpostavke za takvo zajedništvo. On je živio na zemlji, djelovao, uskrsnuo, užišao na nebo i opet će doći da bismo mi stekli to zajedništvo. Budemo li vjerno i postojano ostali u njegovoj ruci, on će nas uvesti u svoje kraljevstvo.

Naravno da i u svom životu na zemlji želimo biti sretni. U nasljedovanju Isusa Krista to nam je svakako moguće, jer

- ponizan čovjek koji je odlučan činiti dobro, koji ljubi svoga bližnjega i pomaže mu, uvijek će pronaći svoje mjesto u društvu.
- Bog blagoslivlja vjernika i poklanja mu mir tako da može ostati opušten bez obzira što mu se dogodilo.
- Isus Krist nas oslobađa straha navezanosti.

Onima koji su odlučni vršiti njegovu volju, Isus nudi mogućnost i preduvjete da budu sretni bračni partneri i roditelji.

Krist čini sretnima one koji vrše njegovu riječ. On ima daje mogućnost da postanu ono za što su se odlučili. Zahvaljujući njemu možemo nadvladati zlo, postati njemu slični i dostojni ući u njegovo kraljevstvo. I već danas možemo imati sretan život i biti blagoslov drugima.

Vaš Jean- Luc Schneider

Veleapostol Jean-Luc Schneider je 5. siječnja 2020. godine u Neuchâtelu (Švicarska) održao službu Božju koja je prenošena u zajednice u zapadnoafričkim zemljama kao i u Belgiju, Francusku i Zapadnu Švicarsku.

Krist nas oslobađa!

Draga braćo i sestre u Kristu! Želio bih danas istaknuti jedan poseban vid, jedno od posebnih obilježja Božjih: Bog je apsolutno slobodan. Sloboda je u današnjem svijetu postala omiljena tema, uglavnom iz dobrih razloga. Ali savršen primjer slobode je Bog koji je apsolutno slobodan. Zašto? Jer je savršen, njemu nije potrebno ništa i nije mu potreban nitko. Po tome je jedinstven. Bog je savršen, on ne treba apsolutno ništa. Drugačije rečeno, on ne djeluje jer bi bio dužan ili jer bi morao izvršiti nešto; savršen je i ne treba mu ništa. Nitko ga ne može ni na što prisiliti. Bog je svemoguć i neovisan. Nikada ne djeluje pod prisilom i čini upravo ono što želi i ništa mu nije nemoguće. To je apsolutna sloboda. Kada

Poslanica Galaćanima 5,1

Za tu slobodu Krist nas je oslobodio. Prema tome, budite nepokolebivi i ne dopustite da vas ponovo upregnu u jaram ropstva!

bismo to rekli za nekoga drugoga, svi bi se osjećali nelagodno i u sebi mislili: „Ako netko čini što god poželi, onda je potpuno nepredvidiv.“ To se dakako ne odnosi na Boga; Bog je stalan, Bog je odan, on je pouzdan, on je vjeran samome sebi. Bog čini sve što kaže; on izvršava svoja obećanja. Utvrdio je određeni broj zakona, objavljuje svoju volju, i potpuno je vjeran. On čini što želi i pritom ostaje pouzdan. Nije prevrtljiv, njegovo djelovanje nije nepredvidivo ni samovoljno, već dostojno povjerenja.

Bog ne ljubi iz prisile, on ljubi jer je ljubav, i ljubi bezuvjetno. Njegova ljubav ne ovisi o čovjekovim djelima. On ljubi bezuvjetno, on ljubi i ne očekuje ništa zauzvrat. Uzvrća li čovjek na njegovu ljubav ili ne uzvrća, čini li ili ne čini nešto za nju, Bog ga ljubi na isti način. Njegova je ljubav bezuvjetna, savršena, neograničena.

Božja ljubav je lijep izraz njegove slobode. Bog ljubi bezuvjetno, neograničeno i ne očekuje „protuuslugu“. Kao što je već rečeno, Bog je stvorio čovjeka s njegovom slobodnom voljom, i čovjek je zlorabio tu slobodu.

Udaljio se od Boga, u raju zemaljskom je bio neposlušan i tako dospio pod vlast grijeha. Postao je robom Zloga. Ali budući da je Bog ljubav, on je odlučio spasiti čovjeka. U svojoj je ljubavi poslao svog Sina Isusa Krista na zemlju – ne trebamo o tome više govoriti – i Isus je žrtvovao svoj život na spasenje svih ljudi bez iznimke, bez ograničenja. On je dao svoj život dobrovoljno, da bi se svatko tko želi mogao osloboditi od utjecaja Zloga. Činjenica je da svi koji se odlučuju nasljedovati Isusa mogu biti kršteni. Po krštenju nas Isus oslobađa istočnoga grijeha i otvara nam pristup u zajedništvo s Bogom. Bog ima za cilj uvesti nas u svoje kraljevstvo, a ne samo osloboditi nas iz ropstva zla i udaljiti nas od utjecaja sotone. Želi nas uvesti u svoje kraljevstvo gdje će opet vladati savršena i vječna sloboda u Bogu, sloboda koja je bila dio stvaranja. Čovjek će biti u zajedništvu s Bogom, gdje će vječno i konačno biti slobodan. U međuvremenu, između trenutka našeg krštenja - kada smo otkupljeni i oslobođeni istočnog grijeha – i dana kada će Gospodin opet

doći da nas odvede u savršenu i vječno slobodu, odvija se određeni proces. Nazvao bih ga „procesom oslobađanja“. Krist nas želi osloboditi, da bismo mogli biti slobodni kao što je bio slobodan čovjek Isus Krist za vrijeme svog zemaljskog života. Iz takvog razmišljanja je proizišlo i geslo koje sam u suglasnosti s okružnim apostolima predložio za ovu godinu a koje glasi: Krist nas oslobađa!

On nas želi osloboditi u vječnom zajedništvu sa sobom. U ovoj godini želimo težište svog promišljanja staviti na to geslo: „Krist nas oslobađa!“ Za vrijeme našeg zemaljskog života želi nas tako osloboditi kako je i sâm kao čovjek bio slobodan. Isus Krist je bio toliko slobodan, da je potjerao sotonu, neprijatelja, i pokazao mu kako nema nikakve vlasti nad njime! Zašto? Jer Isus Krist

nije počinio nikakav grijeh! Jer zlo, sotona – ili kako ga god nazvali – nema nikakve vlasti nad njime, Isus nije nikada počinio grijeh.

Isus Krist je kao čovjek bio slobodan od svakoga grijeha. Mi to naravno nismo. Koliko god se trudili, ne uspijevamo

živjeti bez grijeha, što međutim nije dramatično, budući da nas Isus želi osloboditi. On nam poklanja svoju milost i svoj oprost i govori nam: „Ako dođeš k meni i vjeruješ u mene, ako se obratiš i moliš za oprostjenje, mogu te osloboditi tvoje krivnje, mogu izbrisati tvoje grijeha i sotona neće više imati nikakvo pravo nad tobom. Moja je milost potpuna. I kad sam ti jednom oprostio grijeha, sotona nema više pravo na tebe, i ti si potpuno slobodan čovjek, oslobođen grijeha!“

Krist je bio potpuno bezgrešan te želi i nas osloboditi. Isus Krist je bio slobodan kao čovjek i imao je apsolutnu vlast nad sobom. Bio je čovjek i imao je slične tjelesne i moralne potrebe kao i svi mi. Premda čovjek kao i svi mi, ostao je gospodarom nad samim sobom. Bio je odlučan: „Ja sam ljubljani sin svog Oca. Važno mi je da budem u zajedništvu sa svojim Ocem. Važno je da budem poslušan svom Ocu. Važno mi je, i moj je cilj vratiti se k Ocu. Ja sam u prvoj liniji sin svog Oca.“ Sotona je došao i kušao ga nudeći mu novac, vlast i

Bog je slobodan, ali ne djeluje samovoljno. Vjeran je i dostojan svakog pouzdanja.

nudio mu da će zadovoljiti njegove normalne tjelesne i prirodne potrebe. Isus je međutim uvijek pazio i pravio jasnu razliku: „Stani! Jasno je da imam potreba, raznih potreba, ali mi valja obaviti jedan nalog, potrebno mi je ovo i ono ... Ali iznad svega je moja želja ostati u zajedništvu s mojim Ocem. U prvoj sam liniji sin svog Oca, i k njemu se želim vratiti.“ Zbog toga nije nikada bio rob svog čovječstva. Ostao je gospodarom nad samim sobom i nad svojim tjelesnim potrebama; nikad nije bio podložan potrebama svakodnevnog života.

Krist nas želi osloboditi. Jasno da imamo potreba u svom životu. Moramo jesti, moramo piti, potrebna nam je odjeća, moramo se moći ostvariti u svom životu. Sve su to potpuno opravdane potrebe. Želimo uspjeh, želimo naći ispunjenje u svom životu, svoje mjesto u društvu i moći ostvariti određene stvari; sve je to potpuno legitimno. Krist bi nam želio pritom pomoći da ne postanemo robovi materijalnih stvari, svog čovječstva. Krist nas uči postavljati prioritete. Krist nas savjetuje, uz nas je i jača nas. Pomaže nam da postanemo svjesni što nam je istinski potrebno. Ali oprez! Naše potrebe ne smiju dovesti u pitanje naše posinstvo Božje. One ne smiju nauditi mojem odnosu prema Bogu!

Draga braćo, drage sestre, sve to možda zvuči donekle komplicirano, ali nije. Razmisli! Tko si? Mi smo izabrali. Djeca smo Božja, predali smo se Kristu, obećali smo da ćemo slijediti Krista, želimo biti u zajedništvu s Bogom i želimo ući u njegovo kraljevstvo. To se odnosi na mene. Moje čovječstvo, moje potrebe, moje strasti, moje želje ne smiju me voditi i ne smijem zbog njih zaniijekati samoga sebe. Bogu sam obećao vjernost i želim biti u zajedništvu s njime. I moje potrebe, moje želje, moje strasti – sve što čini moju svakodnevnicu – ne smiju me potaknuti ni prisiliti da zaniijekem samoga sebe. Krist nas želi osloboditi, kako bismo mogli biti gospodarom nad samima sobom. Isus Krist je bio slobodan čovjek, i imao je potpunu vlast nad sobom. Jednom zauvijek je bio odlučan: „Izišao sam od Oca i

*Znamo kamo nas naš put
vodi ako ostanemo Bogu
vjerni.*

vraćam se k Ocu. Mogu učiniti što god želite. Vraćam se k Ocu i nitko me u tome ne može spriječiti.“

Poznavao je nevolju, patnju, izdaju, bio je povrijeđen, mučen, ubijen, sve što si možemo zamisliti, ali sve bez uspjeha. Znao je da će ga Bog izbaviti. Bog će se pobrinuti da se vrati k njemu! Isus se potpuno pouzdavao u Boga. Sigurno se bojao patnje i smrti. O tome čitamo u Evandjelju. Isus nije bezbrižno otišao u smrt, nije ju olako shvatio. Bio je čovjek, pravi čovjek, kao ti i ja. Ali je bio uvjeren da će ga Bog izbaviti, te je ustao vjeran Bogu i uvjeren da će ući u kraljevstvo svog Oca.

Nije ovisio o prilikama koje su prevladavale ni o patnjama. Sve do kraja ostao je gospodar nad svojom sudbinom. Krist nas želi osloboditi, da i mi budem slobodni kao što je on bio. I mi smo izloženi iskušenjima, patnjama i napastima sotone. Žrtve smo zla koje nas okružuje, imamo posla s Kristovim neprijateljem i s njegovim pokušajima da nas odvoji od Boga. S druge strane imamo i sigurnost da će nas Bog otkupiti i uvesti u svoje kraljevstvo ako ostanemo vjerni.“ Nitko nije jači od njega. Premda su nam sve kušnje mrske, premda se

bojimo patnje i smrti, ne gubimo osjećaj sigurnosti i znamo kamo nas naš put vodi ako ostanemo Bogu vjerni. Slijedit ćemo ga sve do cilja. Taj nas osjećaj ispunja nevjerovatnim puzdanjem. Premda se svi brinu što će biti s njima, što će biti za deset godina, kamo idu. Za sebe mogu reći da znam kamo idem, znam da idem u kraljevstvo Božje. Jasno da je moguće da obolim toliko da umrem – to se ne dopada nikome, to je strašno; o tome nema rasprave – ali unatoč svemu znam kamo idem.

Isus Krist je kao čovjek bio potpuno slobodan, i u odnosu sa svojim bližnjim. Dokazao je nevjerovatnu slobodu. Uopće se nije brinuo što će većina reći i misliti. Nije mario za tradicije. Vjerovao je samo da su ljudi kakve ih Bog vidi, od Boga ljubljene duše, duše koje Bog želi spasiti. Isus je bio potpuno slobodan u ophođenju sa ženama! Valja naime još jednom naglasiti da je za Židova u ono vrijeme takvo ponašanje bilo krajnje revolucionarno. Da, Rabbi, Učitelj, imao je učenice – za ono vrijeme veoma neuobičajeno. Imati žene kao učenice bilo je gotovo nemoguće zamisliti. Neke su ga žene čak i materijalno podupirale. Sasvim otvoreno je razgovarao s njima, što je bio nešto potpuno novo, a što mi danas potcjenjujemo. Bilo je to veoma revolucionarno. On je uskrsnuo i najprije se ukazao upravo ženama i dao im nalog da razglase njegovo uskrsnuće. I u tome je pogledu bio potpuno slobodan.

Potpuno slobodan je bio i u ophođenju s djecom. Djeca su u njegovo vrijeme smatrana bezazlenima te da ih se može zanemarivati. On je međutim uvijek dopuštao da dođu k njemu. Njegov odnos prema strancima je uvijek bio potpuno slobodan: pobrinuo se za grčku ženu, za Samarijanku, za rimskog stotnika. Nije mario što će drugi misliti i govoriti; on je vidio duše koje je trebalo spasiti. Bio je potpuno slobodan i u odnosu prema grešnicima. Nije obraćao pažnju što drugi govore. Važna mu je bila jedino duša koju je Bog želio spasiti – spomenimo se samo Zakeja. Potpuno slobodan, nije mario što drugi o njemu govore; gledao je svoga bližnjega Božjim očima. Krist nas želi osloboditi kao što je i sâm bio slobodan. Uči nas ljubiti kao što je i sâm ljubio.

Isus Krist je kao čovjek bio slobodan, imao je potpuno pouzdanje u Boga i znao je da će mu Otac dati sve što mu pripada i da mu pripada sve što pripada i Ocu. Bio je svjestan tog bogatstva te je zbog toga bio potpuno slobodan. Dobro je znao da mu neće donijeti ništa dobra ako se osveti nekome tko mu je učinio nešto nažao ili ako zlom uzvratiti za zlo. On je bio beskrajno sretan s onim što mu je Otac već dao i što će mu još dati. Znao je dakle da osveta i kazna ne donose ništa dobro. Budući da je imao to bogatstvo, uvijek je bio spreman oprostiti, pa čak i onima koji su ga razapeli na križ. Rekao je: „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!“ (Lk 23,34).

Prošlu smo godinu proveli uz geslo: „Bogati u Kristu!“ Nismo ga zaboravili, već ga i dalje nosimo u svom srcu. Ako smo doista svjesni kakvo nam bogatstvo Bog poklanja, nećemo osjećati nikakvu želju za osvetom. Ima ljudi koji se žele osvetiti, koji osjećaju neku neutaživu želju za osvetom i priželjkuju da drugi budu kažnjeni, da ih Bog uništi, da pate ...! Ponekad je ta žudnja za osvetom neutaživa, jer što god se desilo, čovjek nije nikada potpuno slobodan, i na kraju primjećuje da su robovi tog duha upravo oni koji vape za osvetom. Takvi ljudi nemaju nikada mira. Druga je stvar da kivac treba biti osuđen i kažnjen! To je stvar duštvenog života; to je pravilo života. Mi međutim govorimo o svom odnosu prema Bogu. Ako ne molimo Boga da kazni krivca i isključi ga iz svog spasenja, spremni smo mu oprostiti, jer ništa ne koristi činiti nekomu zlo kao ni zlom uzvraćati za zlo. I tada čovjek primjećuje da ima sve i da mu žudnja za osvetom donosi samo nemir. Ali ako oprašta, osjeća se istinski slobodnim. Krist nas želi osloboditi kao što je i sâm bio slobodan. Toliko smo bogati u Kristu da si možemo priuštiti taj luksuz.

Nemojmo nikada biti robovima tog duha osvete! Krist se pouzdavao u Boga da će mu dati sve što mu je potrebno. Nije poznavao strah ni bojazan. Tako je bio potpuno slobodan služiti Bogu i blišnjemu. Bio je slobodan za služenje. Nije računao što će dobiti ili izgubiti ako nešto učini. „Ako to učinim za njega, što ću dobiti zauzvat? Ako joj pritekmem u pomoć, što će ona učiniti za mene. Kakvu dobit mogu imati, kakvu korist mogu izvući?“ Ništa od toga, on je bio potpuno slobodan i služio je jer je želio služiti, jer se nije bojao za sebe. On se pouzdavao u Boga da će mu dati sve što mu je potrebno i da može služiti bez straha da će time nešto izgubiti. To je još jedan vid slobode kakvu nam Krist želi dati. Ako svoje pouzdanje položimo u Boga, on će nam dati sve što nam je doista potrebno. „Dosta ti je moja milost“ (2 Kor 12,9). I tako sam potpuno slobodan služiti. Ne bojim se za sebe, ne trebam razmišljati kakvu ću dobit steći ako učinim nešto za Boga ili za svog blišnjega, da li će mi to donijeti neku korist. Tko računa s dobiti, postaje robom! Tko se međutim pouzda u Boga, svjestan je svog bogatstva i tako može potpuno

slobodan služiti. I na kraju još nešto: U evanđeljima stoji u više navrata zapisano da je Isus govorio slobodno i otvoreno. Ponavljam još jednom: Uopće nije mario kako će drugi reagirati. Došao je naviještati Evanđelje, objaviti volju Božju, sviđalo se to nekome ili ne. Pokazao je što je u životu važno. To mu je naravno donijelo mnogo nevolja, jer se mnogi s njime nisu slagali. Posebno su se na njega srdili farizeji. Ali Isusu to nije smetalo. „To je istina“ znao bi reći ili „To je volja moga Oca.“ I u tom nas smislu Krist želi osloboditi. Mi smo sada ovdje u Švicarskoj – još preciznije, u francuskom dijelu Švicarske – gdje se živi relativno mirno. Svi su ljudi ljubazni i miroljubivi ... Ali ipak danas ima svatko pravo reći što želi. Može se javno iznositi najnevjerovatnije ideje – izrazit ću se diplomatski – najdeplasiranija razmišljanja i najveće gluposti - i sve to opravdavati pozivajući se na slobodu mišljenja i izražavanja. Poštujemo to pravo. Ali jednako tako treba dopustiti da i mi kršćani kažemo što mislimo. Da očitujemo svoju povezanost s kršćanskim vrijednostima, i da nas se pritom uvažava. U Švicarskoj to sigurno nije problem, ali u nekim zemljama nije baš lagodno. Svatko kaže što misli, ali ako kršćanin kaže: „Stani malo! Ljubav prema bližnjemu, opraštanje, iskrenost, posao, sve je to važno!“ može biti sretan ako ne bude izložen ruglu. A to nije dobro! I u tom nas pogledu Krist želi učiniti slobodnima i ohrabriti pozivajući nas da propovijedamo svoje ciljeve. On nas ne poziva da obratimo čitav svijet, već da se glas Evanđelja treba čuti. Netko ipak mora reći da tako ne ide, da se tako ne može govoriti, da se s time ne slaže, da takvo mišljenje nije spojivo s Evanđeljem, da ljubi Isusa i da ga nasljeđuje. I da traži da se uvažava njegovu vjeru. Nije mi namjera miješati se u politiku ni poduzimati neke revolucionarne korake, ali – oprostite mi da kažem tako direktno – kao odgovorna osoba u Novoapostolskoj Crkvi smatram da smijem reći da od svijeta očekujemo da poštuje i našu vjeru i naše uvjerenje. Sloboda za svakog postoji samo ako je i drugi isto tako slobodan. Pazimo da se glas Evanđelja čuje i nadalje! Nemojmo se obeshrabriti, nemojmo se bojati pokazati da nasljeđujemo Krista! I u tome

nas Krist želi učiniti slobodnima. Nemojmo se bojati otvoreno govoriti o svojoj povezanosti s Evanđeljem i njegovim vrijednostima. Krist je bio slobodan. On nas je po Svetom krštenju vodom oslobodio istočnog grijeha. Krist nas želi učiniti slobodnima kao što je i sâm bio. Želi nam dati svoju milost, osloboditi nas tereta grijeha, tereta koji opterećuje naš odnos s Bogom, koji izaziva nezadovoljstvo, i žalost. Krist nas želi osloboditi. Ne moramo biti robovi svog čovječtva. Jasno je da imamo ljudske potrebe, ali želimo prije svega ostati ono što jesmo, a djeca smo Božja, predali smo se Isusu i zavjetovali smo se da ćemo ga nasljedovati, i nećemo zaniijekati sami sebe. Sve ostalo je drugorazredno, bez obzira što se dogodilo. Želimo ući u kraljevstvo Božje. Krist će nam dati slobodu da ostanemo gospodari nad svojom sudbinom. U tome nas ne smiju spriječiti ni smrt, ni patnja, ni tegoba, ni kušnje. Ako ostanemo uz Krista, doći ćemo do svog cilja. Krist nas želi učiniti slobodnima i prema drugima; stoga nismo ni naivni ni slabi ljudi, nego snažni i sposobni ljubiti svog bližnjega, jer znamo da ga Bog želi spasiti. Poštujem ga, jer je čovjek, duša, koju Bog želi spasiti. Isus je umro i za njega. Krist nas želi učiniti potpuno slobodnima u našem odnosu s drugima i da mu služimo na svoj način. Slobodni smo i možemo služiti bez računice; sposobni smo za to! Slobodni smo opraštati, jer znamo da nam osveta, kažnjavanje drugih neće donijeti mir. Osveta bi nas samo sputavala. Spremni smo i voljni opraštati i činimo to otvoreno i slobodno, jer smo odani Isusu Kristu. S Kristom možemo biti potpuno slobodni.

Iz službe Božje Veleapostola

TEMELJNA MISAO

Isus Krist nas oslobađa tako što nas izbavlja krivnje i ropstva grijehu i osposobljava da bezuvjetno ljubimo i činimo dobro i što nam omogućuje da budemo gospodari svog određenja i života te što nas vodi u svoju vječnu slavu.

Značenje žrtve Isusa Krista

Kakvo značenje imaju za nas Isusova žrtva i njegova smrt? Zašto je Isus Krist morao trpjeti i umrijeti? Na ta pitanja ovdje donosimo odgovore iz jednog poučka i razmišljanja Veleapostola Jeana-Luca Schneidera.

Žrtva Isusa Krista, to jest njegova smrt, značajna je osnova kršćanske vjere, života i kršćanskog naviještanja i propovijedanja. U Katekizmu o tome možemo čitati: „Jezgra Evanđelja je Isus Krist koji je po svojoj smrti na križu, po svom uskrsnuću donio čovjeku vječno spasenje. Kristov križ postaje sadržajem pomirljivog Božjeg djelovanja nad grešnim čovjekom. Riječi apostola Pavla u Prvoj poslanici Korinćanima ukazuju na suprotstavljena shvaćanja smrti na križu: 'Bez sumnje, govor o križu ludost je za one koji propadaju, a za nas koji se spasavamo sila je Božja'. Smrt na križu je obično značila poraz, sramotan kraj prezrena i iz društva isključena čovjeka. Ovdje se međutim po Božjoj mudrosti radi tek o prividnom porazu, a zapravo o velikoj pobjedi kojom je započelo djelo otkupljenja nedokučive veličine. Po uskrsnuću je Bog razapetog Isusa učinio Gospodinom i Mesijom (Dj 2,36); samo u njemu je sadržano vječno spasenje“ (Katekizam Novoapostolske Crkve).

Isusova smrt na Golgoti osnova je Novoga saveza u koji, po krštenju vodom, mogu biti primljeni Židovi i pogani. Na Kristovoj žrtvi temelji se spasenje koje čovjek može steći i koje ga vraća u Božju blizinu. „Po žrtvi Kristovoj je čovjekov odnos prema Bogu postavljen na novu osnovu. Po njoj stečena zasluga omogućuje oslobođanje od grijeha i dokidanje trajne odvojenosti od Boga: 'staro je nestalo, novo je, evo, nastalo. A ovo sve dolazi od Boga koji nas je po Kristu pomirio sa sobom i povjerio nam službu pomirenja, kao što je sigurno da Bog bijaše onaj koji je u Kristu pomirio svijet sa sobom, koji nije uračunao ljudima njihovih prekršaja i koji je stavio u nas riječ pomirenja' (2 Kor 5,17-19)“ (Katekizam).

Isusova žrtva i vjera

O pomirbenom karakteru Isusove smrti apostol Pavao govori u sklopu svog izlaganja o odnosu vjere i djela, Evanđelja i zakona. Pavao naglašava važnost čovjekove vjere u Isusa Krista, da bi po njoj stekao pravednost pred Bogom. Pravednost znači doživjeti blizinu Božju i spasenje.

Apostol piše: „Njega [Isusa] je Bog izložio da svojom krvi bude Pomirilište po vjeri, da učini očitom svoju pravednost – jer je ostavio nekažnjene prošle grijeha u vrijeme Božje strpljivosti - da učini očitom svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da dokaže da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa“ (Rim 3,25.26). Da Isusova smrt ima pomirbeni karakter, čovjek može spoznati samo u vjeri i prihvatiti je samo u vjeri. Čovjek kao prekrštitelj zakona nema sam po sebi mogućnost nadvladati ili izbrisati počinjeni grijeh. Ovdje sada za grešnika nastupa Isus Krist, tako što umjesto njega uzima na sebe grijeh i umire smrću na koju je osuđen zapravo grešnik.

Vjera je, dakle, ključ za razumijevanje Kristove žrtve i značajan element njezina prihvaćanja, jer i sakramenti i oprostjenje grijeha mogu svoju spasiteljsku moć razviti samo kroz vjeru.

Isusova žrtva i smrt i Sveto krštenje vodom

Odnos između Isusove smrti na križu i krštenja vodom prikazan je u Poslanici Rimljanima 6,3-7. Apostol Pavao govori o tome da je krštenik uključen u Isusovu smrt. Kršćanin je po sakramentu Svetog krštenja vodom povezan neposredno s Isusovom smrću. Pavao piše: „Ili

zar ne znate da smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa, u njegovu smrt kršteni? [...] Ovo znamo: naš je stari čovjek razapet zajedno s Isusom da se uništi onaj grešni čovjek, tako da više ne robujemo grijehu, jer tko je mrtav, slobodan je od grijeha“ (retci 22.6.7).

U našem se Katekizmu također govori o odnosu Svetog krštenja vodom i Isusove smrti isto tako u odnosu na tekst Poslanice Rimljanima 6,3-8: Krštenik ima udjela u smrti Isusa Krista i u njegovom novom životu. On provodi ono – u duhovnom smislu – što se dogodilo na Isusu Kristu. Kao što je Krist umro na križu za grijehe ljudi, čovjek treba „umrijeti grijehu“ tako da ga se odriče. Krštenje uključuje vjernika u Kristovo otkupiteljsko djelovanje, tako da je Kristova smrt na Gologu ujedno i krštenikova „smrt“: to znači kraj života daleko od Boga i početak života u Kristu. Krštenje daje kršteniku snagu da bi se mogao boriti protiv grijeha (Rim 6,3-8; Kol 2,12.13). Krštenik po krštenju „oblači Krista“. Krštenje je prvi korak na putu prema obnovi unutarnjeg čovjeka. „Jer svi koji ste u Krista kršteni, Krista ste obukli“ (Gal 3, 27). Osnovu te slike čini odbacivanje starog načina života i „oblačenje“ Kristovih kreposti. Ona opisuje ono što se izražava pojmom „obraćenje“: zaokret od starog bića i obraćanje Gospodinu.

Radi se dakle o tome da nam valja živjeti po volji Božjoj. Krštenik obećaje da će živjeti pod vlašću Krista. Apostoli propovijedaju – i to je jedna od njihovih značajnih zadaća – razapetog Krista, dakle govor i razmišljanje o križu. Ukazuju dakle na važnost križa i pozivaju vjernike: „Pomirite se s Bogom!“

Isusova smrt i Sveta večera

U Katekizmu se govori i o odnosu Svete večere i Isusove žrtve i smrti. „Sveta večera je gozba spomena jer se pri njoj spominjemo najprije smrti Isusa Krista kao jedinstvenog događaja učinci kojeg vrijede za sva vremena. Spominjanje tog događaja je važno jer na taj način naglašavamo da je Isus Krist pravi čovjek koji je morao podnijeti stvarnu smrt“ (Katekizam).

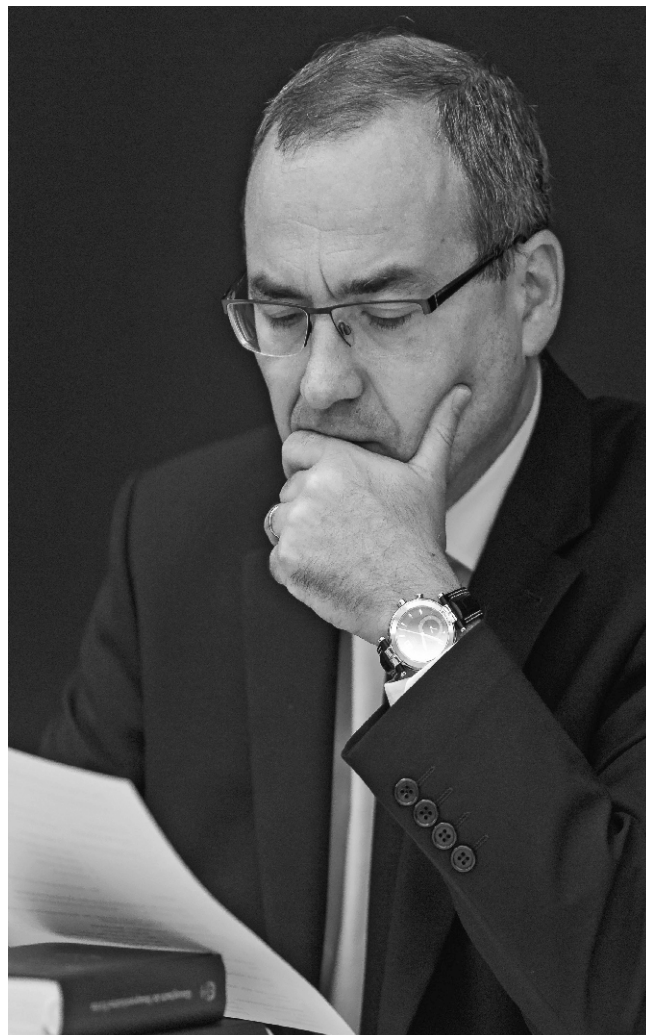
Da je Sveta večera spomen na Isusovu smrt i njegovo djelovanje nakon toga, govori se i u Prvoj poslanici Korinćanima: „Uistinu, svaki put kad jedete ovaj kruh i pijete ovaj kalež navješćujete smrt Gospodnju dok on ne dođe“ (11,26). Isusova se žrtva spominje i navješta svuda gdje se slavi Sveta večera i gdje se čuva njezin karakter kao gozbe spomena.

Isusova žrtva i oprost grijeha

Budući da je u Isusovoj smrti utemeljeno samo postojanje kršćanstva – dakle čovjekov potpuno nov status pred Bogom, nije primjereno Kristovu žrtvu i navještaj oprosta grijeha na službi Božjoj međusobno izjednačavati. Kristova žrtva je osnova za to da se oprostjenje grijeha može navjestiti i dogoditi, ali je oprost grijeha samo jedan – premda krajnje značajan – učinak te žrtve.

U Katekizmu se jasno ističe da su oprostjenje grijeha općenito i Kristova žrtva usko povezani: „Savršena Kristova žrtva zamijenila je starozavjetnu službu žrtve. Isus Krist je živio bez grijeha. Svojom je žrtvom, dragovoljnom predajom svog života (Ivan 10,17.18) slomio vlast sotone i pobijedio sotonu i njegovo djelo, to jest

Isus Krist je svojom smrću omogućio oprostenje grijeha za sve one koji mu pripadaju. Svi smo mi to iskusili najprije kroz ispiranje istočnoga grijeha na Svetom krštenju vodom. Tada je grijeh, koji čovjeka odvaja od Boga uništen – dakle 'izbrisan'. Stoga u Katekizmu čitamo: „Temeljno oslobađanje od vlasti grijeha događa se u Svetom krštenju vodom kada se ispiru istočni grijeh.“ Na to nam ukazuje i Nicejsko-Konstantinopolsko vjerovanje prema kojem govorimo: „Ispovijedno krštenje na oproštenje grijeha.“ Osim toga, apostoli su od uskrslog Gospodina primili nalog naviještati oproštenje grijeha (Ivan 20,23). Nalog koji apostoli obavljaju služi da skrušenog grešnika oslobodi tereta grijeha koji je zlim djelima i mislima natovario na sebe. U našem Katekizmu čitamo o tome: „Oprost grijeha mora biti naviješten. Isus je pojedinim ljudima obećao otpuštanje grijeha (između ostalog Luka 7,48). Otpušanje grijeha događa se po riječima oprosta koje ovlašteni svećenički službenik izgovara u ime Isusa Krista. Otpuštanje grijeha naviješta se općenito na službi Božjoj čitavoj okupljenoj zajednici. Ono se međutim odnosi samo na onoga tko ga prihvaća u vjeri i ispunjava određene pretpostavke. Vlast navještaja oprosta grijeha leži u službi pomirenja, to jest u apostolskoj službi (Ivan 2,23).

Obavijest o održavanju službi Božjih u Hrvatskoj možete dobiti na telefon 01/60 500 40
10000 Zagreb, Starotrjnanska 28 E-mail:novoapostolskacrkva-rh@zg.ht.hr www.nacrkva.hr
SRDAČNO DOBRODOŠLI